

Beşer Şaşar

– Eğitimiçi · 16 Kasım 2016

Hep 'Güzelim!' dersin, belki güzelsin
Hep 'Özelim!' dersin, belki özelsin
Hep 'Zekiyim!' dersin, belki zekisin
Güzel, özel, zeki olsan ne yazar!

Ya haddini bilmek? Az çok bilirsin
Ya kendine yetmek? Çok az yetersin
Ya varla yetinmek? Eeeh, yetinirsin
Hepsini bir miktar aşsan ne yazar!

'Akilim!' diyorsun, belki akilsin
'Sakinim!' diyorsun, belki sakinsin
'Ciddiyim!' diyorsun, belki ciddisin
Akil, sakın, ciddi olsan ne yazar!

'Varlıklıym!' dersin, hep borç istersin
'Pek mutluyum!' dersin, eşkin dökersin
'Çevrem geniş!' dersin, yalnız tünersin
Varlık, mut ve çevren olsa ne yazar!

'Hiç kıskanmam!' dersin, gıpta edersin
'Bencillik yok!' dersin, hayli hodbinsin
'İştahsızım!' dersin, çokook yer içersin
Hepsinde ölçülü olsan ne yazar!

Hep 'Haklıym!' dersin, hata edersin
Hep 'Mazlumum!' dersin, pek zulmedersin
Hep 'Masumum!' dersin, kusur işlersin
Haklı, mazlum, masum olsan ne yazar!

İnsanları sevmek? 'Severim!' dersin
İnsanları saymak? 'Sayarım!' dersin
İnsanları anmak? 'Anarım!' dersin
İnsanız; hatamız olsa ne yazar!

14.11.2016